

Κύκκου Νικηφόρος: Ο λαός ζητά από την Παναγία να γίνει για άλλη μια φορά η Υπέρμαχος Στρατηγός του Γένους

/ Γενικά Θέματα / Εκκλησία

Με πνευματική αγαλλίαση και σε κλίμα πανευφρόσυνο τιμήθηκε η μεγίστη και πανέορτος θεομητορική εορτή του καλοκαιριού, η ζωαρχική Κοίμηση της υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, της Κυρίας των Αγγέλων και Μητέρας του Θεού και των ανθρώπων, στην ιστορική, ιερά και σεβασμία της Ελεούσας του Κύκκου Μονή.

Με την ευκαιρία της Θεομητορικής αυτής εορτής ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος χοροστάτησε αφ' εσπέρας στον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό και προεξήρχε, κατά την κυριώνυμο ημέρα, της ευχαριστιακής συνάξεως, πλαισιούμενος από τους Κυκκώτες Μητροπολίτες

Κυρήνης Αθανάσιο (Πατριαρχείο Αλεξανδρείας), Κυρηναίος Χρυσόστομο και Ταμασού και Ορεινής Ησαΐα.

Το Καθολικό της Ιεράς Βασιλικής και Σταυροπηγιακής Μονής της Ελεούσας Παναγίας του Κύκκου και οι αύλιοι χώροι της κατεκλύσθησαν από εκατοντάδες πιστούς, οι οποίοι προσήλθαν για να προσκυνήσουν τη χαριτόβρυτο Εικόνα της, αλλά και να μετάσχουν στη λαμπρή πανήγυρη, να συμπροσευχηθούν και να εκζητήσουν τη, χάρη και ευλογία της Κυρίας Θεοτόκου.

Τον Θείο λόγο κήρυξε, με την ευλογία του Πανιερωτάτου, ο Έφορος της Μονής Αρχιμανδρίτης π. Αγαθόνικος Κυκκώτης.

Στον Λόγο του ο Πανοσιολογιώτατος αναφέρθηκε στο ιερό πρόσωπο της Θεοτόκου, στη μοναδική και ξεχωριστή θέση που κατέχει στη ζωή της Εκκλησίας. Παράλληλα μίλησε για το χαρμόσυνο μήνυμα, που απορρέει από την Κοίμησή της, καθώς και για τη διαχρονική σχέση του πιστού λαού μας με το πανάχραντο πρόσωπό της.

«Η Αγία Ορθόδοξος Εκκλησία μας, περικλείει ολόκληρο το σωτηριολογικό νόημα της σημερινής μεγάλης Θεομητορικής εορτής και μας καλεί, νοερώς και μυσταγωγικώς, πέριξ της πανσέπτου νεκρικής κλίνης της Μητρός της Ζωής, όχι για να θρηνήσουμε μία απώλεια, αλλά για να εορτάσουμε το Πάσχα της Παναγίας, της οποίας η μετάστασις αποτελεί την απαρχήν της δικής μας εν Χριστώ αναστάσεως», τόνισε, για να προσθέσει πως «η Εκκλησία μάς καλεί να

αντικρύσουμε τον θάνατο καταυγασμένον από το άκτιστο φως της Αναστάσεως. Είναι θάνατος ζωηφόρος, που μεταβιβάζει σε ουράνια και αθάνατη ζωή. Εκεί, που τα ανθρώπινα μάτια βλέπουν τέλος, η ορθόδοξος πίστη βλέπει πέρασμα και εκεί, που ο κόσμος βλέπει τάφο, η Εκκλησία βλέπει θύρα ουράνιον. Βλέπει την “Υψηλοτέρα των Ουρανών και Καθαροτέρα λαμπηδόνων ηλιακών, των Φιλόθεων Φιλοθεωτέρα και των Αγίων Αγιοτέρα, Τιμιωτέρα των Χερουβείμ και Ενδοξοτέρα ασυγκρίτως των Σεραφείμ”. Βλέπει, εν τέλει, την κραταιάν ελπίδα της αιωνιότητος.

»Και ο πρωτοκορυφαίος Απόστολος Παύλος των Εθνών μάς υπενθυμίζει, ότι δεν πρέπει να λυπούμαστε, “καθώς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα”. Αυτή ακριβώς την ελπίδα της αφθαρσίας φανερώνει σήμερα με ολόκληρη την ύπαρξή της η Κεχαριτωμένη Θεοτόκος. Εκείνη, που γέννησε τη ζωή, μεταβαίνει σήμερα προς την αἴδιον Ζωήν. Εκείνη, η οποία εχώρησεν εν τη αχράντω γαστρί της τον Αχώρητον, δεν εγκαταλείπεται στη φθορά. Εκείνη, που έγινε η γέφυρα, διά της οποίας ο Θεός κατήλθε προς τον άνθρωπο, γίνεται τώρα δοχείο ελπίδος για τον άνθρωπο, που πορεύεται προς τον ουρανό».

Στη συνέχεια, ο π. Αγαθόνικος, έκανε λόγο για την «αγία εικόνα της Παναγίας της Ελεούσας, της ιστορηθείσας και εικονοπλασθείσας υπό του Αποστόλου Λουκά του ιερωτάτου. Αυτή η ιερά εικόνα φέρει αποτυπωμένη την αφή και τη δική της ευλογία δια του θεομητορικού λόγου της: “Ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος εἶη δι’ ἐμοῦ μετ’ αὐτῶν”.

»Η χαριτόβρυτος αυτή εικόνα αποτελεί το Ιερόν Παλλάδιον της Νήσου Κύπρου και όλης της Οικουμένης. Είναι ζωογονημένη δια της πίστεως και μυρωμένη δια δακρύων, μετανοίας, ευχαριστίας και δοξολογίας για τις νίκες κατά των εχθρικών εκστρατειών και των προσωπικών παθών. Είναι ο οδηγός σωφροσύνης και ειρήνης πασών των γενεών ως τη συντέλεια των αιώνων. Είναι η απάντηση της ικεσίας υπέρ λύσεως της ανομβρίας. Είναι η γραφίδα της ιστορίας, που λυτρώνει από δεινά και πάθη, λαούς και κράτη. Είναι το καύχημα το σεβάσμιο των ιερέων. Είναι το μέγα τρόπαιο, διά του οποίου “τρόπαια εγείρονται και εχθροί καταπίπτουσιν”. Είναι το ανέσπερον φως, που οδηγεί “πρός γνώσιν θεϊκήν άπαντας”».

Ολοκλήρωσε δε την ομιλία του με την προτροπή «να παρακαλέσουμε την Υπεραγία Θεοτόκο να σκεπάσει και να ειρηνεύσει την Εκκλησία μας, να φυλάσσει την πατρίδα μας, να ειρηνεύει τους λαούς και να καταπαύει τους πολέμους, να μαλακώνει τις σκληρές καρδιές και να γίνεται γέφυρα καταλλαγής εκεί, όπου υψώθηκαν τείχη έχθρας.

Να μας οδηγεί πάντοτε στον Υιό και Θεό της και να μας αξιώσει να γίνουμε λίγο πιο ταπεινοί, πιο υπομονετικοί, πιο καθαροί στην καρδιά με τη μετάνοιά μας, πιο πρόθυμοι να συγχωρήσουμε και πιο ευαίσθητοι στον πόνο του άλλου. Και τότε η εορτή αυτή της Κοιμήσεως θα γίνει για εμάς τρόπος ζωής. Θα γίνει το πέρασμα από τη φθορά στην αφθαρσία και από το εγώ στο εμείς.

»Προσβλέποντες, λοιπόν, μετά κατανύξεως προς την Ελεούσαν του Κύκκου, εναποθέτομεν ενώπιον της χαριτόβρυτου εικόνας της, τον πόνον, τας ελπίδας και τους καημούς μας. Ικετεύομεν Αυτήν να μεσιτεύη προς τον Φιλάνθρωπον Κύριον δια την κατάπαυσιν των δοκιμασιών του κόσμου, δια την πνευματικήν προκοπήν της καθ' ημάς Ιεράς Μονής και διά την δικαίωσιν της πολυπαθούς πατρίδος μας».

Αξίζει να σημειωθεί ότι τα Ιερά Αναλόγια κόσμησαν, για άλλη μια φορά, οι καλλικέλαδοι ρέκτες της Βυζαντινής Παραδόσεως, τα μέλη του Χορού των

Ιεροψαλτών της Ιεράς Μονής Κύκκου, υπό τη διεύθυνση των κ.κ. Άριστου Θουκυδίδη και Νίκου Παναγιώτου.

Σε δηλώσεις του, μετά το τέλος της λατρευτικής πανηγύρεως, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος, επεσήμανε, προς τα μέσα ενημέρωσης, ότι «η γιορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου δεν είναι μια πένθιμη θρηνωδία, αντίθετα είναι γιορτή χαρμόσυνη, γιορτή χαράς και ευφροσύνης. Γιατί; Γιατί η Παναγία με την Κοίμησή της μετέστη προς την ζωή.

Δηλαδή το σώμα της Παναγίας, αυτό το οποίο σάρκωσε και γέννησε τον σωτήρα του Κόσμου και λυτρωτή μας Χριστό δεν μπορούσε να φθαρεί μέσα στο χώμα και να αποσυντεθεί. Έτσι η Παναγία μετέστη σωματικά προς τον Ουρανό και κάθισε στα δεξιά του θρόνου του Υιού της, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και πρεσβεύει για όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα για μας που την τιμούμε ευσεβοφρόνως. Μην ξεχνάτε ότι «πολλά ισχύει δέηση Μητρός προς ευμένεια Δεσπότης», η μητρική παράκληση προς τον Υιό της έχει δύναμη παρρησίας.

»Αυτός είναι και ο λόγος που σήμερα χιλιάδες πιστών συρρέουν στα μοναστήρια και στις εκκλησίες μας, όπως και εδώ στην Ιερά Μονή Κύκκου, την πρωτόθρονη αυτή Μονή της Εκκλησίας της Κύπρου και του ελληνισμού, έρχονται εδώ ακριβώς για να γονατίσουν μπροστά στην Αγία Εικόνα της, μπροστά στην Πανάμωμη μορφή της και να εκζητήσουν την βοήθειά της, το έλεος, τη συγγνώμη της. Να εκμυστηρευτούν τις μύχιες σκέψεις τους σ' αυτήν την Παναγία μας, η οποία,

επαναλαμβάνουμε, με την μητρική της παρρησία έχει πολλή δύναμη και μπορεί να βοηθήσει τον κάθε ένα από εμάς, αρκεί να προσκύψουμε με πίστη και σεβασμό στην Παναγία μας.

»Αλλά ο λαός μας έρχεται αυτές τις μέρες στα μοναστήρια μας για να παρακαλέσει την Παναγία μας και για ένα άλλο λόγο. Σήμερα, ως κυπριακός ελληνισμός και γενικότερα ως έθνος των Ελλήνων διερχόμεθα μια πολύ δύσκολη περίοδο της ιστορικής μας διαδρομής. Γι' αυτό έρχεται εδώ, για να ζητήσει την βοήθειά της να γίνει για άλλη μια φορά η Υπέρμαχος Στρατηγός του Γένους μας και να δώσει σύνεση και φωτισμό στους ισχυρούς του κόσμου τούτου να σταματήσουν να αιματοκυλούν τους λαούς. Να βρίσκουν το δίκαιό τους έστω και αν είναι μικροί λαοί, όπως είμαστε εμείς. Ακόμη, έρχεται εδώ ο λαός μας, επειδή υπάρχει μια διεθνής αναστάτωση, οι πόλεμοι, όπως είναι γνωστό, Ιράν-Αμερική, Ρωσία-NATO, για να παρακαλέσουμε την Παναγία μας να μεσιτεύσει προς τον Κύριό μας και να δώσει τέλος επιτέλους σ' αυτή την δύσκολη εποχή και να βασιλεύσει η λογική, να βασιλεύσει η ειρήνη, η αγάπη στον κόσμο όλο».

